

Visoka pesem

Vrečko, 22.12.2006

- Nastala okrog časa kralja Salomona, ?avtor Leminasi?
- Vsebina je ljubezenska, erotična. Na vsakem verzu izraža močno poudarjena erotična stališča. Uveljavlja ljubezen na prvem mestu, ki je drugače razumljena kot so jo razumeli Grki. Poznajo jo preko Erosa. Je zlitje z nasprotjem, tako močno zlitje njega in nje, da se ne loči več točno kdo je kdo. Stakneta se in tvorita novo celoto. Tu ne gre za ljubezen v kateri posameznik izgine, ampak obstaja in dopušča drugemu, da obstaja.
- Pesem ni teološka, lahko jo beremo na tri načine:
 1. Alegorično: Še vedno obstaja pri židih in kristjanih. Zakonca sta upodobljena v bogu Jahve in Izraelu. Bere se jo vsak petek zvečer. Je religiozna, sveta in ne erotična. Tudi cerkev jo lahko bere. Vzpostavlja se zveza med ženinom in nevesto.
 2. Naturalistično: Erotična pesem. Bog je omenjen samo enkrat.
 3. Hermenevtično: Skušamo preskočiti kroge razumevanja. Razumevanje je v širokem kontekstu starozaveznih besedil Geneze – prve Mojzesove knjige, kot Adam in Eva, prva človeka. Razmerje Adama in Eve se dogradi v tej pesmi.
- V pesnitvi nikoli ni omenjen nevestin oče, kar je nenavadno, saj je oče njen lastnik. Tu pa tega ni. To pomeni, da tudi ženin ne bo postal njen lastnik. Tako nevesta ni pokorna, podložna nikomur. Mati je omenjena, so pri njej doma. Za ženina pomeni srečo, da je tu, kjer je njegova nevesta spočeta in kjer je živela. On jo obožuje. Nikjer ni tako natančnega opisa kot v Visoki pesmi.
- Ni ženitvenih pogodb. Gre za dve osebi, ki se podarjata druga drugi. V njej ni bratov, ki bi varovali to nevesto, skrbeli za njeno čistost. Te bratje imajo tu negativno vlogo, jo tepejo, zato si nevesta išče novega brata ljubezni. To je njen ljubi.
- Nekateri menijo, da pesmi ni napisal kralj Salomon, saj je bil lastnik svojih žena. Pesem naj bi napisala ženska, saj so najlepši deli pesnitve njeni, v pesmi ima pobudo, lepše govori o njem kot on o njej. Gre za redefinicijo prve in začetne Eve in Adama.
- Prva ženska je opisana kot tista, ki moškega zapelje (pri Grkih tudi Pandora) in je tista, ki ni zadovoljna s položajem ženske. Hoče bit nekaj več. V Visoki pesmi pa je ženska srečna da je ženska, ni več tragična, ne želi postat enaka Bogu ali moškemu. Nič ji ne manjka. Drug o drugem govorita o lepih drevesih in rožah. Ponovljen je opis Geneze, vrta, v katerem živita Adam in Eva. To ni samo nova Eva. Ljubezen jo dviga iz podložnosti. V Genezi ni erotičnosti med njima, zato tam ni bilo smisla za dialog, je pa Adam Eva, saj naj bi ona nastala iz njega. V visoki pesmi pa nevesti ljubezen pomeni tisto, kar jo dviga. Iz nje dela Boginjo. Ne želi je zadržat zase, deli jo z njim. Njena sreča je takrat kadar je to njegova sreča in obratno. Prva oseba je vedno TI in ne JAZ. Ta ljubezen osrečuje in nadgrajuje oba v človeški danosti in če želita za vedno ostati se morata vedno iskati. Ljubezen na daljavo - je v nenehnem iskanju, ne pade v NEKAJ IMAMO. Išče ga a se izogne temu, da ga najde. Zato Visoka pesem govori naprej o pastirju in pastirici. Ljubezen je napisana v sedanjosti, ni stvar preteklosti, ali prihodnosti. Odkritje novega poimenovanja ljubezni: Grški svet pozna zlitje ljubezni, tu je dopustitev biti. Govori o občudovanju telesa, ni več sramežljivosti (Adam se Evi skriva, ko je nag), zanju pa je vse telesno lepo. Treba pa je ohranjat status iskanja, ne posedovanja. Žena je možu dopolnilo in tisto brez česar ni popolno bitje, tisto, kar ga izpopolnjuje, kar ju dela moškega oz. žensko. Temu se ne odrekata.